

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput XXVII

urn:nbn:de:bsz:31-97032

guli gemino denario variant. Volant semper bini, & ne pedes debiles ob corporis deorsum labentis pondus offendant, rostri robori confidentes, hoc ipso violentiam casus frangentes, sese excipiunt. Imitantur hominem, accipiunt verba, & pronuntiant articulatè penitus omnia. Symbolum Apostolicum quidam apud Cardinalem pronuntiavit. *Scalig. Exercit. 238.* Ad interrogata responderet. *Henrici VIII. Regis Angliæ* in mare delapsus auxilium implorabat, & viginti librarum promittebat, extractus quatuor denarios dari iussit. Accenditur, blande attractatus, libidine, ita ut oscula figat. *Scalig. Exerc. 236.* Si inter lugentes agat, lamentatur etiam. Fœminas Pſittacos nunquam aut rarerer humanas reddere voces, scribit *Tirazucl.* Simplicitas eis tanta, ut a'l crocitantem Pſittacum, ex arbore, in cuius ramis auceps lateret, multitudine ingens convolitet, facileque se capi patiantur. *Petr. Martyr. in Decad. Oceani.* Carthami semine quod homini catharticum est, nutriuntur ac pinguescunt. Pedibus suspensi caudam in altum, & caput deorsum ad aquam extendunt. Nidificant in procerâ arbore, ramis tenuibus, ad cacumina pensilem furculum alligant, & nidum ex eo in pilæ forma rotundum, exiguo foramine suspendunt. Ova pro magnitudine ponunt. Aqua pluvia moriuntur. Sacri apud Indos, sed non Columbi tempore.

CAPUT XXVII.
DE PHÆNICE
& PICO.

P Hænicem *Claudianus* sic describit:

*Arcanum radiant oculi jubar, igneus ora
Cingit honos, rutilo cognatum vertice s; dus
Attollit cristatus apex, tenebrasque serena
Luce secat; Tyrio tinguntur crura veneno.*

Habitare dicitur in Arabia, & primo Heliopoli, quæ Civitas Ægypti, creditur conspectus. Nidus ei ex aro-

matitibus, Cinnamomo nimirum & Cassia prope Nilum: In eo confidet, & ventilatione alarum accendit ignem. Ex cinere vermiculus prodit, ex quo pullus. *Oppian.* ne vermis quidem meminit. De annorum numero varie scribitur. Maxime vulgatum quingentorum spacium. Sunt qui assererent, mille quadringentos sexaginta unum interjici. Sed hæc omnia fabulosa. *Pici* habent rostrum acutum, durum, rotundum & robustum ad perforandas arbores: lingua illis longa ad occiput usque extenditur, & super totum capitis verticem ceu in glomum convolvitur, acutissima & in fine cartilaginea. Vescuntur vermibus; cum vero eos venantur, tam vehementer arbores excavant, ut ipsas sternant. *Arist. l. 9. hist. c. 9.* Nidum tanto artificio construunt, ut ligna illa ex quibus inter se consertis constat, manibus facilius separantur, quam ferro dissecantur. Pullos cauda ex ovo exire refert *Plinius*: quoniam pondere capitem perversa ova posteriorem partem corporum fovendam matri applicant. Nunquam saxis insident, ne unguium lædatur acies. Scandunt in subrectum felium modo, & quidem supini. In quacunque arbore nidificaverint, clavus aut cuneus hærete nequit: quin imo ubi infederit, cum crepitu arboris decedit. *Plin. lib. 10. cap. 18.* Existimant eum habere Lunariam majorem, herbam quæ crescit & minuitur.

CAPUT XXVIII. DE PICA.

Pica singulis fere horis mutat vocem. Humanam non tantum discit, sed & diligit. Romæ audito buccinarum cantu quædam ostupuit, post sibi reddita, optime expressit. *Plutarch.* Deprehensa laqueo rostrum tantum mover, ne, si totum corpus, magis se constringeret. Cum rapæ feruntur proprium illius est calvescere. A plumis depurgata & exenterata, si in vino albo ad consumptionem ejus & carnis ab ossibus

sepa-